

Stichting alvan tsarik

Secretariaat: Keurbeek 25 NL- 6914 AE HERWEN Netherlands
Bankrekening NL66 RABO 0113 8511 62

Het is mei, tijd voor een nieuwe nieuwsbrief. En er is ook weer veel te vertellen. Over de bewogen tijden waarin we leven als we kijken naar de oorlog in Oekraïne, de verslechterende economische situatie, over onze projecten waarin we soms tegenslag ondervinden, maar als algehele tendens mogen zeggen: het gaat de goede kant op. Veel leesplezier!

Waar gaan we het over gaan hebben:

- De situatie in Armenië tijdens de Oekraïne-oorlog
- De geweldige voortgang in onze preschool
- Adopteer een preschoolleerling
- Het gedeeltelijke mislukte Technasiumproject
- De uitnodiging van het Armeense Ministerie van Onderwijs aan Alvan Tsaghik
- Klein en Groot Technasium
- De bouw van de nieuwe lokalen en het trappenhuis
- De activiteiten van de NGO door Yester
- Gagik in de spotlight

De situatie in Armenië

De gevolgen van de oorlog zijn goed merkbaar in Armenië. Het land wordt overspoeld met jonge Russen en Oekraïners, die hun laptop meebrengen en een bedrijfje laten registreren in Armenië. Veel jonge mensen zitten in cafés en bibliotheken te werken, vooral ICT'ers. Het is met name in Yerevan moeilijk om nog een B&B te vinden en hotels zijn sowieso vol. De prijzen van vastgoed stijgen snel, net als de huren. Veel levensmiddelen zijn in prijs verdubbeld en men is pessimistisch over de leveringen van graan, en zonder brood of lavash (dunne brooddekens) kan een Armeniër echt niet leven. Dichter bij huis zien we dat ouders steeds meer moeite hebben met bijvoorbeeld de bijdrage voor onze preschool, zeker als ze meer kinderen bij ons op school hebben.

Veel Armenen komen terug uit Rusland en proberen werk te vinden, dat er nauwelijks is. De stemming is zenuwachtig, elk grensincident met Azerbeidzjan wordt enorm uitvergroot.

Voor ons wordt de koersdaling van de Euro steeds meer een probleem. Onverwacht daalde die van 570 Dram half maart naar 460 Dram half mei.

De twee Russische kazernes bij ons in Gyumri laten gewapende wachtposten zien en enkele raketwerpers zijn zichtbaar achter de poort. Het is wel eens ontspannender geweest in Armenië.

De preschool

In oktober waren wij niet tevreden met wat we zagen in de lessen. De hoeken functioneerden niet naar behoren, de uitwerking van de thema's was in de verschillende groepen niet consistent en de traditionele afscheidsbijeenkomst van de vertrekkende kinderen leek weer heel erg op die van de oude Sovjetmanier. Ook het plezier van muziek maken was in drill veranderd. We hebben toen aangekondigd dat het roer echt om moest en in functioneringsgesprekken en in coachingsbijeenkomsten met de leerkrachten aangegeven wat we wilden zien. Yester vanuit de staf en Karin Kriehn vanuit Nederland (en later Linda Bakic) namen de regie steviger in handen.

Wij hebben een aantal uitgewerkte thema's met de leerkrachten uitvoerig bekeken. Samen hebben we een programma voor één thema opgezet waarin iedere leerkracht dezelfde onderdelen op dezelfde tijd en manier probeert vorm te geven. We hebben foto's en filmpjes gemaakt van voorbereiding en uitvoering in de groepen en die naar onze Nederlandse juffen gestuurd. Die gaven op basis van wat ze zagen tips en commentaar. Voor het thema "Hivand em" ("Ik ben ziek") werd het lokaal veranderd in een ziekenhuis, alle kinderen kregen een badge met hun dokterstitel en op de voordeur prijkte een groot rood kruis. Medicijnen werden afgeteld, toneelstukjes gespeeld en thermometers getekend.

Karin was begin april aanwezig bij de opening van het volgende thema "Bari akhorzhak" ("Smakelijk eten") en heeft met Yester samen geobserveerd. Hiermee konden ze punten uitwisselen en een soort standaard ontwerpen voor observatie en verslaglegging die in de komende tijd steeds zal worden gehanteerd. Het concept van Visual learning kwam aan de orde waarin voor leerlingen, leerkrachten en ouders duidelijk te zien is waar het kind in de ontwikkeling staat. Belangrijk was ook dat het voor de leerkrachten helder werd dat alle thema's een duidelijke structuur hebben die ze telkens kunnen gebruiken bij de planning van een nieuw thema. Er zijn nu 15 thema's gekopieerd aanwezig en onze eigen Anahit gaat met Google Translate aan het werk om die allemaal naar het Armeens te vertalen. Ze ontwikkelt zich langzaam tot specialist op dat gebied en hoeft steeds minder na te vragen.

Spannend was het moment waarop Karin, Yester en de leerkrachten de inrichting van de lokalen aanpakten om de hoekenstructuur duidelijk te maken. Allereerst je vertrouwde beeld loslaten en dan ook nog laten zien dat je snapt hoe je de hoeken echt kunt vorm geven, dat was heel wat. Karin was tevreden en enthousiast aan het eind van de dag. We denken echt dat de leerkrachten en de leerlingen stappen gaan maken.

Oproep aan onze lezers: Adopteer een Alvan Tsaghik-preschoolleerling

Normaal gesproken vragen we onze lezers niet om financiële ondersteuning. Dit is de tweede keer dat we dat wel willen doen. (De eerste keer was de oproep bij het uitbreken van de coronapandemie toen de preschool moest sluiten.)

Om geldredenen wordt het voor een aantal ouders van onze leerlingen steeds meer de vraag of hun kinderen bij ons kunnen blijven. Wij zijn niet gratis zoals de staatskinderopvang en sommige gezinnen kunnen het financieel niet meer bolwerken door de plotseling gestegen kosten en het uitblijven van geld uit Rusland door familie die daar werkt. We hebben signalen dat een tiental kinderen misschien niet meer zal komen. Dat is voor de kinderen een kleine ramp, want juist voor hen is ons onderwijs geweldig. Hun ouders moeten de kinderen naar instellingen brengen waar er nauwelijks met de kinderen wordt gewerkt.

Wij vragen onze lezers een jaar lang een leerling te adopteren en de maandelijkse ouderbijdrage per maand (AMD 6000 = €12) op je te nemen. Je wordt dan aan een kind verbonden dat je ook goed kunt volgen. Omdat wij ANBI-stichting zijn, mag je je bijdrage van de belasting aftrekken.

Het eerste officiële Technasiumproject, maar wel grotendeels mislukt

In november 2021 hadden zich drie scholen aangemeld om in de pilot mee te draaien die begin maart 2022 zou starten. “Ontwerp een speeltoestel voor buiten, waarin gehandicapte kinderen samen kunnen spelen met hun niet-gehandicapte kameraden” was het thema. Op 1 maart kon de opdrachtgever Astghik Hovsepyan van Magnon Works, een succesvol bedrijf dat speeltoestellen maakt, de opdracht officieel aan de 28 leerlingen van twee scholen bekend maken (één school moest afhaken). De leerlingen, 9e-klassers van 14-15 jaar oud, in hun laatste schooljaar, waren zeer enthousiast en wij dus ook. De volgende dag kwam al meteen een domper: werken in de scholen mocht niet, de directeurs durfden niet, omdat eerst de toestemming voor dit project van het Ministerie moest komen en die was er nog niet. Reden was de vertraging bij het vertalen van de Stichting Technasium-publicatie waarin omvattend en helder het concept van Technasium wordt uitgelegd. Uiteindelijk zou die vertaling pas na 5 weken helemaal klaar zijn en daarna weer een week

later konden we naar het Nationale Instituut voor Educatie (zeg maar SLO in Nederland). Dit instituut moet een advies aan de minister schrijven dat hij normaal gesproken overneemt. Geen toestemming dus, en het werd ook nog erger. Omdat we niet op school mochten werken, hebben we de leerlingen bij ons het centrum uitgenodigd. Dit lukte alleen in het weekend omdat de meeste leerlingen na school tot diep in de avond bijlessen moeten volgen om zich op het eindexamen voor te bereiden, en dan nog was het lastig iedereen bij elkaar te krijgen. We waren twee weekenden actief geweest en toen kwam 15 maart, een bizarre dag. Het gouvernement had in ochtend met de twee directeuren van de deelnemende scholen getelefoneerd en hun op dreigende toon verboden, verder te gaan met ons project, ook al viel dat buiten school en in de vrije tijd van de leerlingen. Tot op heden weten we niet wie er getelefoneerd heeft en met welke reden. 's Middags werd de verwarring compleet, toen er een bommelding was in de fabriek van onze opdrachtgeefster Asthghik. En dat gaf weer een verbijsterende reflex bij Lilit, die in een complot geloofde, waarbij Astghik vijanden zou hebben en het gouvernement daarvan weet had. Wij mochten niet met Astghik telefoneren omdat de politie eventueel onze telefoon zou uitlezen, en contacten met haar zeer onaangenaam konden uitpakken. De Sovjetstaat op zijn slechtst leek het. Uiteindelijk bleek het te gaan om een poging een strafproces in de naastgelegen rechtbank te verstoren en bleef van Lilit's complotvermoeden niets over, maar het was geen fijne dag.

De leerlingen waren zeer teleurgesteld dat het project moest worden afgebroken. Gelukkig hadden we een groep over van een privéschool, die niet onder het verbod viel. Deze groep heeft op 29 april de eindpresentatie gedaan. Die moest ik online volgen omdat zij vertraging hadden en ik alweer in Nederland was. Het product was best aardig, maar aan de proceskant rammelde het van alle kanten, deadlines werden niet gehaald, zoals al bleek uit de late presentatie. Voor mijzelf is heel duidelijk dat alleen het werken op school op vaste tijden de mogelijkheid geeft tot goede coaching en daarmee goede resultaten voor het procesgedeelte van het project. En dan moet mijn Armeens ook heel snel heel veel beter worden.

Wel de opdracht van het Ministerie van Onderwijs

Nadat de vertaling eindelijk door het Nationaal Instituut van Educatie was bekeken, kregen wij een uitnodiging om vragen te komen beantwoorden. Dit gesprek verliep uiterst positief. De directeur gaf aan dat het Technasiumconcept een antwoord kan zijn voor de vele nieuwe doelen die men had gesteld voor de onderwijsontwikkeling in heel Armenië en sprak al over brede invoering van het vak. Hij beloofde ondersteuning door zijn Instituut bij het schrijven van een projectvoorstel voor het ministerie. Enkele dagen later lag bij er ons de uitnodiging van de staatssecretaris van Onderwijs Zhanna Andresyan om komend jaar een Technasiumpilot te starten in Gyumri op een school naar onze keuze. De toestemming is nu eindelijk binnen. Nu moeten we verder bouwen aan de structuur van het project.

Klein en Groot Technasium

Wij zijn van de doorlopende leerlijnen. Dus waarom pas met 12 beginnen aan Technasium? Kleine kinderen zijn heel nieuwsgierig naar de wereld om hen heen. Van de auteurs juf Eveline Hofman en Harry Valkenier kregen we fantastisch materiaal in handen voor techniekonderwijs voor kinderen van Groep 1 tot met Groep 8, "Ontdekplek" genaamd. Wij hebben besloten tweemaal per week na school kinderen uit te nodigen in ons Klein Technasium om met dit materiaal aan de slag te gaan. Spelenderwijs leren ze besluiten nemen, analyseren, samenwerken en met materialen om te gaan. De opdrachten voor Groep 8 sluiten al aan op wat de leerlingen in het Groot Technasium gaan doen. Nu moeten we de campagne starten om leerlingen te werven. Eens kijken of dat onder de huidige omstandigheden gaat lukken.

De bouw van de nieuwe lokalen en het trappenhuis

Het is in Gyumri lang heel koud gebleven dit jaar, Armeniërs van buiten Shirak Marz noemen Gyumri ook wel Armeens Siberië. Gagik, Vahram en Ashot hebben wanneer mogelijk de benedenmuren verder opgebouwd. De architect wilde perse een plafond van gewapend beton in plaats van hout en dat kostte meer voorbereiding en dus tijd. Begin mei kon een grote machine vanuit de straat het beton naar boven pompen en daarmee was het binnen een dag klaar. Het is wel een stuk duurder op deze manier, maar de kwaliteit van het beton is veel beter. Er zit ook wel druk achter de bouw, de tuin moet zo snel mogelijk leeg van bouw materiaal omdat ons zomerproject Oma's Huis (Tati Tun) voorbereid moet worden. Hiermee komen we bij de financiën. Deze zijn wel een probleem aan het worden, want de prijzen voor bouw materiaal rijzen de pan uit en tot overmaat van ramp is de koers van de Euro behoorlijk gekelderde. Gagik had gelukkig al veel materiaal besteld en betaald, maar ook nu moet er het nodige bij komen. We proberen in ieder geval het dak erop te krijgen.

SOCIAL CHANGES AS AN IMPORTANT PART OF THE NGO'S ACTIVITIES

“Unhindered education; new opportunities”

“Alvan tsaghik social-educational center” NGO is implementing “Unhindered education; new opportunities” project in “Artik” penitentiary of the RA Ministry of Justice. The aim of the project is to contribute to reducing the impact of the criminal subculture. The objectives of the project are the followings;

1. To improve the conditions for the realization of the right of education of convicts in "Artik" penitentiary of the RA Ministry of Justice (hereinafter referred to as the penitentiary).

2. Create appropriate opportunities for penitentiary convicts to acquire new skills and professions.

45 prisoners are participating in the project's 3 trainings – computer literacy, construction work, furniture making. There are many challenges during the work in the close institution, and the successful and productive impact of the project is possible

due to our experienced experts and trainers Gayane Hovakimyan, Gagik Mkhitarian and Armen Vardanyan. Within the project a new classroom has been renovated, it will also be furnished. The construction and furniture making trainings are on-job trainings which makes possible to organize the practice work of the prisoners.

Upcoming projects

“Equal opportunities for working mothers”

From May, 2022, “Equal opportunities for working mothers; advocacy” project is starting. The project is being financed by the Embassy of The Netherlands in Armenia. The aim of the project is to promote

equal opportunities for working mothers. The objectives of the projects are as follows;

- Raising the issue on the basis of supremacy of international law.
- Raising the issue among the public and state authorities based on the suggestions of the existing study report.
- Help pregnant women and new mothers to stay in the labor market after childbirth.
- Raising the public awareness.

The activities of the project will be;

1.1. Research in the field of the state duties to UN conventions and other international legal documents.

2.1. Meetings with the state bodies' responsible persons to present the results and suggestions of the existing study report.

2.2. Meetings and round table-discussions with the big employers.

2.3. Including the public authorities, deputies and law-defenders in the framework of the study report's suggestions.

3.1. Create a hotline and provide legal advice to pregnant women and new mothers, including on their labor rights and the options to exercise their right to breastfeed, using their legal 30-minute breaks.

4.1. Social media campaigns to inform about the finding of research and promote information about the report and other activities of the project.

4.2. According to the most frequently alerted issues, which will be told via hotline, implement media campaign including multimedia products, which get the message across to the audience with greater ease and efficiency, particularly through illustrations, infographics, podcasts, videos, and photo stories (some of our previous videos have 40,000 views, and the post reach of some illustrations is over 40,000).

“Tati Toon”/Grandma’s house/ SE

As an organization that is implementing preschool education, we stand very closer to the young mother's issues. We can see how difficult is for them to carry out about their children. It is almost impossible to find a work in Gyumri when you have preschool aged children because most of the places demand full-day working time, which is very difficult for the mothers. “Tati Toon” SE will provide working places for the young mothers with flexible working hours. The additional amount of the money (50%+n) will be used to provide free preschool education to the children whose mothers need to study (formal or vocational trainings).

One of the old houses in the yard of the center's building all staff call “Tati toon” – Grandma's house. As it is usual that grandmas take care about little children, we decided to provide such kind of service which will help mothers to organize the care and

additional education of their children. The big yard in the center of Gyumri will be a nice place for the children to joy and learn.

In de schijnwerper: Gagik Mkhitarian

In deze nieuwsbrief willen we het hebben over Gagik. Hij is nog niet zo lang staf lid, maar in die korte tijd heeft hij al belangrijke rollen op zich genomen. Gagik kwam als de reddende engel in juni 2019. We hadden net het Aterbekyan-huis gekocht en wilden dat ombouwen tot kantine/eetruimte en kantoor. Een zogenaamd ervaren bouwonderneming wilde de werkzaamheden graag doen en begon ermee een dragende muur te slopen zonder fatsoenlijk steunpalen neer te zetten. Op het plafond lag er een dikke laag puimsteen ter isolatie en dat hadden ze niet vastgesteld. Gevolg was dat een deel van het plafond naar beneden kwam en er een enorme ravage ontstond, gelukkig zonder persoonlijke ongelukken. Met deze “ervaren” bouwlieden wilden we natuurlijk niet verder.

Gagik kwam vragen of er mogelijkheden voor hem waren voor muziekonderwijs voor jongeren, en dan met name pop en rock. Hijzelf is een goede bandgitarist en

heeft een prima stem. Daar hadden we belangstelling voor en hij had snel een band van jonge mensen bij elkaar die oefenden in de benedenruimte. Daarnaast bleek hij veel ideeën te hebben om de ravage in Aterbekyan aan te pakken. Wat wij niet wisten en wij ook pas later te weten kwamen, was dat hij in 2010 een diploma als beste bouwvakker van Gyumri had gekregen samen met zijn vriend Vahram. Na twee maanden was het plafond hersteld en de muren opnieuw gepleisterd, precies op tijd voor de komst van de Friezen uit Achlum, die bij de kosten van herstel hadden geholpen en de ruimtes verder konden schilderen.

Ook bij het opknappen van Tati Tun en het maken van de Speel-o-theek en zeker bij de planning van de nieuwbouw van de klaslokalen is hij onmisbaar. Zijn slimme manier van inkopen heeft ons echt financieel voordeel opgeleverd.

Hij is een man met wereldervaring. In de Sovjettijd heeft hij als marinier de hele wereld gezien. Deze ervaring maakt van hem ook een geschikte leraar om met de gevangenen in Artik om te gaan, in wie de gevangenisleiding en het Ministerie van Justitie veel vertrouwen stelt.